

Az egész világon milliók olvassák és igyekeznek tettekre váltani azt a magyarázatot, amit Chiara Lubich, a Fokoláre Mozgalom alapítója havonta a Szentírás egy-egy mondatához fűzött, s amely széles körben hatással van egyének és közösségek életére.

„Az vesse rá az első követ, aki büntelen közületek!” (Jn 8,7)

Miközben Jézus a templomban tanított, az írástudók és farizeusok egy asszonyt vezettek elé, akit házasságtörésen értek. „Mózes azt parancsolta a törvényben, hogy az illetet meg kell kövezni. Hát te mit mondasz?” (Jn 8,5) – kérdezték tőle. Így akartak csapdát állítani neki. Ha ugyanis Jézus a megkövezés ellen szól, úgy megvádolhatják, hogy szembeszegül a törvénnyel, amely szerint a népnek meg kell köveznie a bűnöst, és azoknak kell először követ vetniük rá, akik tetten érték. Ha viszont Jézus a halálbüntetés mellett dönt, szemére vethetik, hogy ez ellentétben áll azzal, amit Isten tanít a bűnösök iránti irgalmasságról. Jézus teljes nyugalommal lehajolt és ujjával írni kezdett a földön, aztán fölegyenesedett és így szólt hozzájuk:

„Az vesse rá az első követ, aki büntelen közületek!”

Ennek hallatára azok egymás után mind eloldalogtak, kezdve a véneken. A Mester ekkor e szavakkal fordult az asszonyhoz: „Hova lettek? Senki sem ítélte el?” „Senki, Uram!” – felelte az asszony. „Én sem ítélek el. Menj, de többé ne vétkezzél!” (Jn 8,10-11)

„Az vesse rá az első követ, aki büntelen közületek!”

Jézus válasza természetesen nem azt jelenti, hogy elnézi a bűnt, jelen esetben a házasságtörést. „Menj, de többé ne vétkezzél!” – mondja. E szavak világosan megfogalmazzák, mi Isten parancsa.

Jézus egyszerűen csak a képmutatást akarja leleplezni, azokat, akik bíraskodnak testvéreik felett anélkül, hogy beismernék saját bűnösségüket. Így emeli ki a jól ismert mondást: „Ne ítéljetek, hogy meg ne ítéljenek! Amilyen ítélettel ítélték, olyannal fognak megítélni titeket.” (Mt 7,1-2)

Jézus szavai azokra is vonatkoznak, akik könyörtelenül megítélnék másokat, nem számolva azzal, hogy a vétkes esetleg meg is bánhatja bűnét. Viselkedéséből egyértelmű: Ő irgalmas azokhoz, akik hibát követnek el. Amikor a házasságtörő asszony vádlói egymás után távoztak, „ketten maradtak – mondja Szent Ágoston, Hippo püspöke –, a nyomorúság és az irgalom.”

„Az vesse rá az első követ, aki büntelen közületek!”

Hogyan váltsuk életre ezt az ígét?

Bárki álljon is előttünk, emlékezzünk rá, hogy bűnösök vagyunk! Mindnyájan vétkeztünk, s

még ha úgy tűnik is, hogy nem követtünk el súlyos hibát, figyelembe kell vennünk, hogy talán nem ismerjük elég jól embertársunk nehéz körülményeit, amelyek miatt ilyen mélyre süllyedt és távol került Istentől. Vajon mi hogy viselkedtünk volna hasonló helyzetben?

Mi is sokszor megszakítottuk a szeretetkapcsolatot, amely egyesít Istennel, és nem maradtunk meg a hűségben.

Ha Jézus, az egyetlen ember, aki mentes a bűntől, nem vetett követ a házasságtörő asszonyra, akkor ezt mi sem tehetjük meg senkivel.

Legyünk tehát irgalommal mindenki iránt, fékezzük meg indulatainkat, amelyek arra késztetnének, hogy könyörtelenül ítélkezzünk mások felett! Tudnunk kell megbocsátani és felejtetni. Ne maradjon szívünkben ítélkezés, szemrehányás csírájában sem, mert abból harag és gyűlölet fakadhat, készen arra, hogy eltávolítson testvéreinktől. Új szemmel tekintsünk mindenkire!

Ha szeretet és irgalom lakik a szívünkben a bírálat és az ítélkezés helyett minden felebarátunk iránt, ezzel segítjük majd, hogy új életet kezdjen, és bátorítjuk az újrakezdésre is.

Chiara Lubich

/forrás: Magyar Kurír/